

југословенска, и само ојлаш попрскана италијанским сунчаним пегама, пресеца као каквим оштрим ножем односе међу савезном браћом по сред среде него то исто чини и Албанија. Јер као што Држава Срба, Хрвата и Словенаца гледа у томе питање да ли ће моћи дисати или ће се морати угушити ако јој се извије из руку њено одиста једино увозно и извозно пристаниште Ријека, исто је тако дира у њен животни интерес ако Италија посредно или непосредно овлада Албанијом. Мислио Нити сада опет поштено у своме проповедању мира на развалинама Европе или не, тек италијански империјализам мало се братски понаша према својим источним суседима и не само што није признао Краљевину Срба, Хрвата и Словенаца, него не преза ни од каквих разорних материја ни у минирању њених темеља. Они бедни остаци хрватске „чисте странке права“, разни франковци и њихови солоједници, који су као најурени црно-жути лакеји отворили против Југословена своје фабрике лажи у Грацу, Бечу и Пешти, уживају благовољење римских освајачких политичара у толикој мери, да је ту недавно од југословенских заробљеника негдашње аустро-угарске војске у Италији италијанским новцем и предметима италијанске ратне опреме образована једна тајанствена „легија за ослобођење Хрватске“. И за црногорскога раскраља Николу, који је као варалица и издајник презрен од свога народа преливају се извори снага у земљи његова зета, када шаље плаћене чете да распирују грађански рат у Црним Брдима, а и на Бугарску су италијанске империјалисти бацили нарочито око; не само што: „Idea Nazionale“ уверава племенити